

1. Měření ve fyzice, soustava jednotek SI

Fyzika:

- je věda o **hmotě** (ta existuje ve dvou formách – jako **látka**, nebo jako **pole**), o jejích nejobecnějších vlastnostech, stavech, změnách, interakcích

Rozdělení fyziky:

- a) *podle metod práce* - experimentální
- teoretická
- počítačové modelování
- b) *podle zkoumaných procesů či forem pohybu* - mechanika
- molekulová fyzika
- termodynamika
- kmitání, vlnění, akustika
- elektřina a magnetismus
- optika
- kvantová fyzika
- atomová a jaderná fyzika
- astrofyzika
- c) *podle velikosti zkoumaných objektů* - fyzika makrosvětla
- fyzika mikrosvětla
- fyzika megasvětla (zkoumá vesmír)
- d) *podle cílů zkoumání* - aplikované fyzikální obory

Fyzikálních veličiny:

Vlastnosti hmotných objektů - neměřitelné (barva, vůně, chuť, ...)
- měřitelné (objem, hmotnost, teplota, rychlost, ...)

Fyzikální veličiny jsou měřitelné vlastnosti hmotných objektů.

Rozdělení fyzikálních veličin

– **skalární** (jsou zcela určeny číselnou hodnotou a jednotkou – např. hmotnost m , délka l , objem V , teplota t , ...)

– **vektorové** (k jejich úplnému určení je třeba

znát kromě číselné hodnoty a jednotky i směr – např. síla \vec{F} , rychlost \vec{v} , ...)

Pozn. **Dohoda o zápisech:**

a) Je-li X – **skalární** fyzikální veličina, pak je $\{X\}$ – její číselná hodnota a $[X]$ – její jednotka. Platí tedy $X = \{X\} \cdot [X]$

Např. Je-li $V = 57 \text{ cm}^3$, pak je $\{V\} = 57$, $[X] = \text{cm}^3$.

b) Je-li \vec{Y} – **vektorová** fyzikální veličina, pak $Y = |\vec{Y}|$ je její velikost (velikost vektoru je skalár a pro její zápisy platí stejná pravidla jako pro běžné skalární veličiny). Pravidla používání označení \vec{Y} a Y v geometrických zobrazeních a výpočtech je třeba znát a rozlišovat.

Mezinárodní soustava jednotek SI (Systeme International d'Unités):

- obsahuje zákonné měřicí jednotky používané nejen v naší republice, ale téměř v celé Evropě. Jsou rozděleny na

a) **základní jednotky** – metr, kilogram, sekunda, ampér, kelvin, mol, kandela (stanoveny definicí)

b) **odvozené jednotky** (odvozují se ze základních pomocí definičních rovnic)

c) **násobky a díly jednotek** (tvoří se ze základních nebo odvozených jednotek pomocí násobení vhodnou mocninou deseti s možným užitím normalizovaných předpon)

d) **vedlejší jednotky** (používané z praktických důvodů či tradice – minuta, hodina, litr, tuna, elektronvolt, ...)

Měření fyzikálních veličin:

Měření fyzikální veličiny spočívá v tom, že měřenou hodnotu veličiny srovnáváme předepsaným postupem s tzv. měřicí jednotkou (předem smluvená hodnota veličiny téhož druhu)

Rozdělení měřicích metod:

- 1) - *přímé* (délka, teplota, ...)
- *nepřímé* (hustota, měrná tepelná kapacita, ...) – užitím fyzikálních vztahů z hodnot jiných naměřených veličin
- 2) - *statické* (hodnota veličiny – z klidového stavu systému)
- *dynamické* (hodnota veličiny – z pohybu systému)
- 3) ...

Chyby měření:

- *systematické* (soustavné) ... nedokonalost smyslů, měřidel, měřicích metod
 - *hrubé* ... omyl, únava, ...
 - *náhodné* ... působení náhodných vlivů (nedá se vyloučit)
- Každá měřená veličina je zatížena nepřesností měření.

A) Určení hodnoty fyzikální veličiny přímým měřením (jedna z možností užívaná při dostatečném počtu měření):

1. Určení aritmetického průměru \bar{x} z naměřených hodnot x_1, x_2, \dots, x_n $\left(\bar{x} = \frac{1}{n} \cdot \sum_{i=1}^n x_i \right)$ a směrodatné odchytky s jednoho měření $\left(s = \sqrt{\frac{1}{n-1} \cdot \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2} \right)$
 2. Určení mezní chyby (užitím 3s-kritéria) a vyloučení hrubých chyb – tozn., že ze souboru naměřených hodnot vyloučíme ty, které se od průměru \bar{x} liší o více než $3 \cdot s$ (ze zbylých hodnot se musí \bar{x} a s vypočítat znovu)
 3. Určení směrodatné odchytky aritmetického průměru $\left(s(\bar{x}) = \sqrt{\frac{1}{n \cdot (n-1)} \cdot \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2} \right)$
 4. Zaokrouhlení směrodatné odchytky aritmetického průměru (zpravidla na jednu až dvě platné cifry) a aritmetického průměru (podle směrodatné odchytky)
 5. Zápis výsledku měření $x = \bar{x} \pm s(\bar{x})$
a určení relativní chyby $\rho(\bar{x}) = \frac{s(\bar{x})}{\bar{x}} \cdot 100\%$
 6. Pokud výsledek zapíšeme v podobě $x = \bar{x} \pm 3 \cdot s(\bar{x})$, kde $3 \cdot s(\bar{x})$ je mezní chyba, pak je skutečná hodnota veličiny x v intervalu $(\bar{x} - 3 \cdot s(\bar{x}); \bar{x} + 3 \cdot s(\bar{x}))$ s pravděpodobností 99,7%. V tom případě je relativní mezní chyba $\varepsilon(\bar{x}) = \frac{3 \cdot s(\bar{x})}{\bar{x}} \cdot 100$.
-

Příklad určení tloušťky x skleněné desky:

Číslo měření	Naměřené hodnoty x_i	Odchylka x_i od \bar{x} $\Delta_i = x_i - \bar{x}$	Δ_i^2
	<i>mm</i>	<i>mm</i>	<i>mm²</i>
1.	2,32	-0,018	0,000324
2.	2,35	+0,012	0,000144
3.	2,37	+0,032	0,001024
4.	2,31	-0,028	0,000784
5.	2,33	-0,008	0,000064
6.	2,36	+0,022	0,000484
7.	2,35	+0,012	0,000144
8.	2,34	+0,002	0,000004
9.	2,33	-0,008	0,000064
10.	2,32	-0,018	0,000324
$\bar{x} = 2,338 \text{ mm}$		$\sum \Delta_+ = +0,080$ $\sum \Delta_- = -0,080$	$\sum_{i=1}^{10} \Delta_i^2 = 0,003360$

- Směrodatná odchylka jednoho měření: $s = \sqrt{\frac{1}{10-1} \cdot \sum_{i=1}^{10} \Delta_i^2} = \sqrt{\frac{1}{9} \cdot 0,003360 \text{ mm}} \approx 0,019 \text{ mm}$
- Žádná z naměřených hodnot se od \bar{x} neliší více než o $3 \cdot s \approx 0,060 \text{ mm}$.
- Směrodatná odchylka $s(\bar{x})$ aritmetického průměru a její zaokrouhlení na jednu platnou cifru: $s(\bar{x}) = \sqrt{\frac{1}{10 \cdot (10-1)} \cdot \sum_{i=1}^{10} \Delta_i^2} = \sqrt{\frac{1}{90} \cdot 0,003360 \text{ mm}} \approx 0,00611 \text{ mm} \approx 0,006 \text{ mm}$
- Zápis výsledku měření: $\mathbf{x = (2,338 \pm 0,006) \text{ mm}}$
- Relativní chyba: $\rho(\bar{x}) = \frac{s(\bar{x})}{\bar{x}} \cdot 100\% = \frac{0,006}{2,338} \cdot 100\% \approx 0,25\% \approx 0,3\%$

Pozn. 1.: Do chyby výsledku je třeba započítávat i chybu měřidla (její význam je analogický jako směrodatná odchylka aritmetického průměru). Ta se určuje např. jako polovina nejmenšího dílku na stupnici (milimetrové délkové měřidlo, teploměr, ...), hodnota udávaná výrobcem (digitální váhy, ...), hodnota vypočítaná podle pokynů výrobce na základě jím udané třídy přesnosti (elektrické měřicí přístroje), ...

Pozn. 2.: Termínu „směrodatná odchylka“ je ekvivalentní termín „absolutní chyba“. Lze ji vypočítat dostatečně přesně také podle vzorce $s(\bar{x}) = \frac{5 \cdot \sum \Delta_+}{3n \cdot \sqrt{n-1}}$.

Pozn. 3.: Někdy může postačit jen nejjednodušší způsob zpracování výsledků měření (viz následující postup):

1. Aritmetický průměr: $\bar{x} = \frac{x_1 + x_2 + \dots + x_n}{n} = \frac{1}{n} \cdot \sum_{i=1}^n x_i$

2. Průměrná odchylka: $\Delta x = \frac{\sum_{i=1}^n |x_i - \bar{x}|}{n}$

3. Zápis výsledku: $x = \bar{x} \pm \Delta x$

4. Průměrná relativní odchylka: $\delta(\bar{x}) = \frac{\Delta x}{\bar{x}} \cdot 100$

B) Určení hodnoty fyzikální veličiny nepřímo – výpočet:

Jsou-li x, y, z, \dots naměřené hodnoty fyzikálních veličin a je-li w hledaná veličina, pro niž platí $w = f(x, y, z, \dots)$, pak nejprve určíme aritmetický průměr analogicky, tj. $\bar{w} = f(\bar{x}, \bar{y}, \bar{z}, \dots)$ a pak podle speciálních pravidel platných pro jednotlivé matematické operace s používanými veličinami určíme směrodatnou odchylku tohoto průměru a relativní chybu.

Operace s veličinami, jejichž hodnoty byly získány měřením (pravidla pro počítání s neúplnými čísly):

$$\mathbf{a} = \bar{a} \pm \alpha \quad \mathbf{b} = \bar{b} \pm \beta$$

1. SČÍTÁNÍ $\mathbf{a} + \mathbf{b} = ?$

obecně:

$$a = \bar{a} \pm \alpha$$

$$b = \bar{b} \pm \beta$$

konkrétní příklad:

$$\mathbf{a} = (26,37 \pm 0,13) \text{ cm}$$

$$\rho(\bar{a}) = \frac{0,13}{26,37} \cdot 100\% \approx 0,5\%$$

$$\mathbf{b} = (14,58 \pm 0,09) \text{ cm}$$

$$\rho(\bar{b}) = \frac{0,09}{14,58} \cdot 100\% \approx 0,6\%$$

Platí: Relativní chyba v určení součtu $\mathbf{a} + \mathbf{b}$ je rovna nejvýše relativní chybě té z veličin, která byla určena s menší přesností.

$$\overline{a+b} = \bar{a} + \bar{b}$$

$$\rho(\overline{a+b}) = \max(\rho(\bar{a}), \rho(\bar{b}))$$

$$s(\overline{a+b}) = \frac{\rho(\overline{a+b})}{100} \cdot (\overline{a+b})$$

$$\mathbf{a+b} = \overline{a+b} \pm s(\overline{a+b})$$

$$\overline{a+b} = (26,37 + 14,58) \text{ cm} = 40,95 \text{ cm}$$

$$\rho(\overline{a+b}) = \max(0,5\%, 0,6\%) = 0,6\%$$

$$s(\overline{a+b}) = \frac{0,6}{100} \cdot 40,95 \text{ cm} \approx 0,2457 \text{ cm} \approx 0,25 \text{ cm}$$

$$\mathbf{a+b} = (40,95 \pm 0,25) \text{ cm}$$

2. ODCÍTÁNÍ $\mathbf{a} - \mathbf{b} = ?$

obecně:

$$a = \bar{a} \pm \alpha$$

$$b = \bar{b} \pm \beta$$

konkrétní příklad:

$$\mathbf{a} = (2,041 \pm 0,002) \text{ g}$$

$$\rho(\bar{a}) = \frac{0,002}{2,041} \cdot 100\% \approx 0,1\%$$

$$\mathbf{b} = (1,315 \pm 0,001) \text{ g}$$

$$\rho(\bar{b}) = \frac{0,001}{1,315} \cdot 100\% \approx 0,1\%$$

Platí: Směrodatná odchylka rozdílu $\mathbf{a} - \mathbf{b}$ je rovna součtu směrodatných odchylek menšence a menšitele.

$$\overline{a-b} = (2,041 - 1,315) \text{ g} = 0,726 \text{ g}$$

$$s(\overline{a-b}) = s(\bar{a}) + s(\bar{b})$$

$$\mathbf{a-b} = \overline{a-b} \pm s(\overline{a-b})$$

$$\rho(\overline{a-b}) = \frac{s(\overline{a-b})}{\overline{a-b}} \cdot 100\%$$

$$s(\overline{a-b}) = (0,002 + 0,001) \text{ g} = 0,003 \text{ g}$$

$$\mathbf{a-b} = (0,726 \pm 0,003) \text{ g}$$

$$\rho(\overline{a-b}) = \frac{0,003}{0,726} \cdot 100\% \approx 0,4\%$$

Pozn. Z uvedeného pravidla pro odčítání neúplných čísel plyne logicky skutečnost, že je třeba vyhýbat se takovým měřicím metodám, kde by výsledek vycházel jako rozdíl dvou měřených hodnot málo se od sebe velikostí lišících.

3. NÁSOBENÍ a . b = ?

obecně:

$$a = \bar{a} \pm \alpha$$

$$b = \bar{b} \pm \beta$$

konkrétní příklad:

$$a = (1,315 \pm 0,002) \text{ cm}$$

$$\rho(\bar{a}) = \frac{0,002}{1,315} \cdot 100\% \approx 0,15\%$$

$$b = (8,56 \pm 0,03) \text{ cm}$$

$$\rho(\bar{b}) = \frac{0,03}{8,56} \cdot 100\% \approx 0,35\%$$

Platí: Relativní chyba v určení součinu a.b je rovna součtu relativních chyb činitelů.

$$\overline{a \cdot b} = \bar{a} \cdot \bar{b}$$

$$\rho(\overline{a \cdot b}) = \rho(\bar{a}) + \rho(\bar{b})$$

$$s(\overline{a \cdot b}) = \frac{\rho(\overline{a \cdot b})}{100} \cdot (\overline{a \cdot b})$$

$$a \cdot b = \overline{a \cdot b} \pm s(\overline{a \cdot b})$$

$$\overline{a \cdot b} = (1,315 \cdot 8,56) \text{ cm}^2 \approx 11,2564 \text{ cm}^2$$

$$\rho(\overline{a \cdot b}) \approx 0,15\% + 0,35\% = 0,5\%$$

$$s(\overline{a \cdot b}) \approx \frac{0,5}{100} \cdot 11,2564 \text{ cm}^2 \approx 0,056 \text{ cm}^2$$

$$a \cdot b = (11,256 \pm 0,056) \text{ cm}^2$$

4. DĚLENÍ a : b = ?

obecně:

$$a = \bar{a} \pm \alpha$$

$$b = \bar{b} \pm \beta$$

konkrétní příklad:

$$a = (26,3 \pm 0,1) \text{ g}$$

$$\rho(\bar{a}) = \frac{0,1}{26,3} \cdot 100\% \approx 0,4\%$$

$$b = (8,22 \pm 0,05) \text{ cm}^3$$

$$\rho(\bar{b}) = \frac{0,05}{8,22} \cdot 100\% \approx 0,6\%$$

Platí: Relativní chyba v určení podílu a:b je rovna součtu relativních chyb dělence a dělitele.

$$\overline{a : b} = \bar{a} : \bar{b}$$

$$\rho(\overline{a : b}) = \rho(\bar{a}) + \rho(\bar{b})$$

$$s(\overline{a : b}) = \frac{\rho(\overline{a : b})}{100} \cdot (\overline{a : b})$$

$$a : b = \overline{a : b} \pm s(\overline{a : b})$$

$$\overline{a : b} = (26,3 : 8,22) \text{ g} \cdot \text{cm}^{-3} \approx 3,1995 \text{ g} \cdot \text{cm}^{-3}$$

$$\rho(\overline{a : b}) \approx 0,4\% + 0,6\% = 1\%$$

$$s(\overline{a : b}) \approx \frac{1}{100} \cdot 3,1995 \text{ g} \cdot \text{cm}^{-3} \approx 0,03 \text{ g} \cdot \text{cm}^{-3}$$

$$a : b = (3,20 \pm 0,03) \text{ g} \cdot \text{cm}^{-3}$$

5. UMOCŇOVÁNÍ A ODMOCŇOVÁNÍ $\sqrt[m]{a^n} = ?$

obecně:

$$a = \bar{a} \pm \alpha$$

konkrétní příklad:

$$a = (2,46 \pm 0,02) \text{ g} \quad m = 2, n = 3$$

$$\rho(\bar{a}) = \frac{0,02}{2,46} \cdot 100\% \approx 0,8\%$$

Platí: Relativní chyba v určení čísla $\sqrt[m]{a^n}$ je rovna $\frac{n}{m} \cdot \rho(\bar{a})$.

$$\overline{\sqrt[m]{a^n}} = \sqrt[m]{\bar{a}^n}$$

$$\rho(\overline{\sqrt[m]{a^n}}) = \frac{n}{m} \cdot \rho(\bar{a})$$

$$s(\overline{\sqrt[m]{a^n}}) = \frac{\rho(\overline{\sqrt[m]{a^n}})}{100} \cdot (\overline{\sqrt[m]{a^n}})$$

$$\sqrt[m]{a^n} = \overline{\sqrt[m]{a^n}} \pm s(\overline{\sqrt[m]{a^n}})$$

$$\overline{\sqrt{a^3}} = \sqrt{2,46^3} \text{ g}^{\frac{3}{2}} \approx 3,8583 \text{ g}^{\frac{3}{2}}$$

$$\rho(\overline{\sqrt{a^3}}) \approx \frac{3}{2} \cdot 0,8\% = 1,2\%$$

$$s(\overline{\sqrt{a^3}}) \approx \frac{1,2}{100} \cdot 3,8583 \text{ g}^{\frac{3}{2}} \approx 0,5 \text{ g}^{\frac{3}{2}}$$

$$\sqrt{a^3} = (3,9 \pm 0,5) \text{ g}^{\frac{3}{2}}$$

Některé základní frekventované fyzikální konstanty:

rychlost světla ve vakuu	$c = 299792458 \text{ m.s}^{-1}$
elementární elektrický náboj	$e = 1,602 \cdot 10^{-19} \text{ C}$
permeabilita vakua	$\mu_0 = 4\pi \cdot 10^{-7} \text{ N.A}^{-2}$
permitivita vakua	$\epsilon_0 = 8,854 \cdot 10^{-12} \text{ N}^1 \cdot \text{m}^{-2} \cdot \text{C}^2$
gravitační konstanta	$\kappa = 6,67 \cdot 10^{-11} \text{ N.m}^{-2} \cdot \text{kg}^{-2}$
Avogadrova konstanta	$N_a = 6,022 \cdot 10^{23} \text{ mol}^{-1}$
Boltzmannova konstanta	$k = 1,38 \cdot 10^{-23} \text{ J.K}^{-1}$
molární plynová konstanta	$R_m = 8,314 \text{ J.K}^{-1} \cdot \text{mol}^{-1}$
atomová hmotnostní konstanta	$m_u = 1,66 \cdot 10^{-27} \text{ kg}$
Planckova konstanta	$h = 6,626 \cdot 10^{-34} \text{ J.s}$
redukováná Planckova konstanta	$\hbar = \frac{h}{2\pi} = 1,054 \cdot 10^{-34} \text{ J.s}$
Stefanova-Boltzmannova konstanta	$\sigma = 5,67 \cdot 10^{-8} \text{ W.m}^{-2} \cdot \text{K}^{-4}$
konstanta Wienova posunovacího zákona	$b = 2,898 \cdot 10^{-3} \text{ m.K}$
molární objem ideálního plynu	$V_{\text{mol}} = 22,4 \cdot 10^{-3} \text{ m}^3 \cdot \text{mol}^{-1}$
hmotnost elektronu	$m_e = 9,11 \cdot 10^{-31} \text{ kg}$
hmotnost protonu	$m_p = 1,67 \cdot 10^{-27} \text{ kg}$
Rydbergova konstanta	$R_\infty = 1,10 \cdot 10^7 \text{ m}^{-1}$
Faradayova konstanta	$F = 9,65 \cdot 10^4 \text{ C.mol}^{-1}$